

Sygn. akt III KK 176/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Ewa Śliwa

w sprawie **D. O.**,
obwinionego z art. 119 § 1 k.w.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 8 czerwca 2022 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść obwinionego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S.
z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt II W (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w
S. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

D. O. został obwiniony o to, że w dniu 14 kwietnia 2020 r. o nieokreślonej godzinie w S. na ulicy W. dokonał kradzieży z puszki znajdującej się w

pomieszczeniu kuchennym pieniędzy w wysokości 50 złotych, działając na szkodę T. R. tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w S. z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt II W (...), obwiniony został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to wymierzył mu karę 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na rzecz Miasta i Gminy S. w wymiarze 20 godzin w miesiącu. Ponadto, na podstawie art. 119 § 4 k.w. zobowiązano obwinionego do zwrotu równowartości ukradzionego mienia w kwocie 50 zł pokrzywdzonemu T. R..

Wobec niewniesienia sprzeciwu przez żadną ze stron wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 marca 2022 r. (k. 14).

Pismem z dnia 11 kwietnia 2022 r. Prokurator Generalny wniósł kasację od ww. wyroku na korzyść D. O., w zakresie orzeczenia o karze. Podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia prawa materialnego – art. 20 § 1 k.w., polegającego na orzeczeniu wobec D. O., na podstawie art. 119 § 1 k.w., kary 2 miesięcy ograniczenia wolności, podczas gdy zgodnie z brzmieniem wskazanych przepisów kara ograniczenia wolności mogła być orzeczona jedynie w wymiarze 1 miesiąca. Wniósł o uchylenie wyroku nakazowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co uprawniało do jej rozpoznania na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Treść tego przepisu nie pozostawia wątpliwości co do tego, że kara ta stanowi przykład sankcji bezwzględnie oznaczonej. Ustawa nie wprowadza żadnych wyjątków, które pozwalałyby na miarkowanie okresu tej kary (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 23 marca 2021 r., V KK 86/21, LEX nr 3150713, z dnia 24 października 2018 r., V KK 473/18 ; LEX nr 2573402, z dnia 23 kwietnia 2015 r., II KK 94/15, LEX nr 1681880). Jak zauważa się w literaturze: „miesiąc należy traktować jako treść kary

ograniczenia wolności, a nie podstawę jej wymiaru” (J. Wojciechowski, w: *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, red. J. Lachowski, Warszawa 2021, teza 3 do art. 20 k.w.).

W świetle powyższych uwag jako oczywiste jawi się to, że wymierzenie obwinionemu kary ograniczenia wolności w wymiarze 2 miesięcy stanowi rażące naruszenie art. 20 § 1 k.w., prowadzące do orzeczenia kary w wysokości nieprzewidzianej w ustawie. Konieczne stało się zatem uchylenie zaskarżonego orzeczenia w zakresie orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tej części Sądowi Rejonowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.